

стѣхъ да ся забѣлѣва съ лопевыя тоя характеръ. Сичкы-ты други страсти, освѣтъ нѣколко очевидны, покрывать ся прѣдъ очи-ты на общество-то; само нѣкое неблагоуразуміе може по-нѣкой-пѣтъ, да ги открие, нѣ выноватый глѣда, колко може да ся не покаже. А колко-то за сребролюбивѣ-тѣ страсть, кые ся само въ лице-то на сребролюба; той като неможе да стори ни едно снабденіе за да ѣ укрее отъ общество-то, всякога ѣ изѣява и ѣ показва на явно чрѣзъ языка си, чрѣзъ работы-ты си и чрѣзъ поведеніе-то си; съ еднѣ рѣчь, той ѣ има написана на чело-то си.

Възраст-та и размышленія-та, можѣтъ изцѣри други-ты страсти, а сребролюбіе-то ся вижда да ся съживява и да става по-силно въ старинѣ-тѣ. Колко-то повече напѣдва челоуѣкъ камъ това нещастно врѣмя, по кое-то сичко-то му събрано иманіе, чрѣзъ сребролюбіе-то трѣба да ся изгуби и да му ся земе, толкова по-много му стопля назѣж-тѣ това худо, съкровище; и толко по-вѣче го глѣда като едно снабденіе нужно за нѣкое химерическо (*) бѣдѣще. Тѣй възраст-та, думамъ, подмладява тѣжъ недостойнѣ страсть; години-ты, болѣсты-ты, размышленія-та ѣ правѣтъ да ся задѣлбочява въ душевны-ты дълбочины; още тя не ся оздравява отъ цѣрове, кои-то исцѣривать и угасявать други-ты страсти. Видѣли сѣ челоуѣци кои-то въ послѣднѣ старинѣ, едвѣмъ имъ останаха, силѣ за да въздѣржѣтъ едно смѣрно тѣло, готово веке да ся прѣобѣрне на прѣстъ, да завардвать въ сичко отслабваніе на душевны-ты имъ силы едно чюствоуваніе не за друго, само за недостойнѣ-тѣ страсть на сребролюбіе-то; тя сама глѣда да ся подкрѣпява, о.

(*) безусловно.